

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

Poslovni broj: 6 Povrv-227/2020-33

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

i

RJEŠENJE

Trgovački sud u Varaždinu, po sucu Hugu Wedemeyeru, u pravnoj stvari tužitelja-predlagatelja osiguranja PRO STIL NOVO d.o.o. Varaždin, Pavlinska 5, OIB 80942562322, kojeg zastupa punomoćnica Maja Tkalčec Piberčnik, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Petrić i dr. d.o.o., iz Varaždina, Kolodvorska 13, protiv tuženika-protivnika osiguranja TETIDA d.o.o. Sesvete-Zagreb, Ulica zumbula 26, OIB 04010048422, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Veljović, odvjetnik iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Goran Veljović, Merima Ibrahimović, Ivana Bilić Komparić, Vladimir Veljović i Alan Alagić, iz Pule, Dobrilina 9, radi isplate i osiguranja prethodnom mjerom, na ročištu održanom 25. studenoga 2022., u prisutnosti punomoćnice tužitelja, te direktora tužitelja Maje Borko i punomoćnika tuženika, te danom objave presude 9. siječnja 2023.,

presudio je

- I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Lane Mihinjač iz Varaždina, poslovni broj Ovr-1218/2020. od 16. studenoga 2020. u dijelu kojim je naloženo tuženiku TETIDA d.o.o. Sesvete-Zagreb, Ulica zumbula 26, OIB 04010048422, u roku od 8 dana tužitelju PRO STIL NOVO d.o.o. Varaždin, Pavlinska 5, OIB 80942562322, namiriti novčanu tražbinu u iznosu od 5.099,04 eura¹ (slovima: pettisućadevedesetdevet eura i četiri centa) / 38.418,75 kuna (slovima: tridesetosamtisućačetristoosamnaest kuna i sedamdesetpet lipa), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana dospijeca 8. studenoga 2020., pa do isplate, po stopi od 7,89% godišnje, a u slučaju promjene kamatne stope po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kako slijedi:

¹ Fiksni tečaj konverzije je 7,53450

-na iznos od 3.172,90 eura¹ / 23.906,25 kuna od 8. studenoga 2020., do isplate,
-na iznos od 1.209,44 eura¹ / 9.112,50 kuna od 8. studenoga 2020., do isplate te
na iznos od 716,70 eura¹ / 5.400,00 kuna od 8. studenoga 2020., do isplate,
kao i naknaditi mu troškove ovršnog postupka u iznosu od 297,66 eura¹ / 2.242,73
kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 16. studenoga 2020.,
kao dana donošenja rješenja o ovrsi, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako
polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na
razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za
referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena.

- II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za isplatom dijela
troškova postupka ovrhe u iznosu od 5,60 eura¹ / 42,19 kuna, kao i u
dijelu koji se odnosi na zahtjev za isplatom predvidivih troškova ovrhe u
iznosu od 129,40 eura¹ / 975,00 kuna te se u navedenom dijelu ukida
platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave
javnog bilježnika Lane Mihinjač iz Varaždina poslovni broj Ovr-
1218/2020. od 16. studenoga 2020.
- III. Nalaže se tuženiku u roku od 8 dana naknaditi tužitelju parnične troškove
postupka u iznosu od 1.204,16 eura¹ / 9.072,75 kuna, dok se u
preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadom parničnih troškova ovog
postupka u iznosu od 352,54 eura¹ / 2.656,25 kuna, odbija kao
neosnovan.

riješio je

Radi osiguranja novčane tražbine tužitelja PRO STIL NOVO d.o.o., Varaždin,
Pavlinska 5, OIB 80942562322, prema tuženiku TETIDA d.o.o., Ulica Zumbula 26,
Sesvete-Zagreb, OIB 04010048422, u iznosu od 40.703,67 kuna / 5.402,31 eura¹, i to:

-iznosa od 38.418,75 kuna / 5.099,04 eura¹ zajedno sa zakonskom zateznom
kamatom za kašnjenje s plaćanjem tekućom od dana dospijeca 8. studenoga 2020.,
pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne
kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana
nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi
tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

-troškova ovršnog postupka javnog bilježnika Lane Mihinjač poslovni broj Ovr-
1218/2020. u iznosu od 2.242,73 kuna / 297,66 eura¹ zajedno sa zakonskom zateznom
kamatom tekućom od 16. studenoga 2020., do isplate, po stopi koja se određuje za
svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih
na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za
referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

ODREĐUJE SE PRETHODNA MJERA

kojom se, temeljem čl. 501.a Zakona o parničnom postupku, nalaže Financijskoj
agenciji da zabrani bankama kod kojih se vode računi tuženika da tuženiku ili trećoj
osobi, po nalogu tuženika, isplate s njegovog računa novčani iznos za koji je određena
prethodna mjera.

Provedbom prethodne mjere, temeljem čl. 335. st. 3. Ovršnog zakona, tužitelj stječe založno pravo na predmetu osiguranja. Iznos novčanih sredstava tuženika kod banaka, za koje je određena zabrana isplate temeljem čl. 335. st. 4. Ovršnog zakona, ne može se prenijeti s tog računa dok zabrana traje, osim radi namirenja tražbine tužitelja.

Prethodna mjera će, temeljem čl. 337. st. 2. Ovršnog zakona trajati do proteka 15 dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u svojstvu ovrhovoditelja, protiv tuženika, kao ovršenika, ishodio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Lane Mihinjač iz Varaždina, poslovni broj Ovr-1218/2020. od 16. studenoga 2020. kojim mu je dozvoljena ovrha za iznos od 41.793,75 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima ovršnog postupka.
2. Protiv predmetnog rješenja o ovrsi tuženik je pravovremeno podnio prigovor (listovi 14 i 15 spisa), u kojem je naveo da predmetno rješenje pobija u cijelosti, da tužitelj nije dostavio bilo kakve dokaze o pravnoj osnovanosti i visini njegove navodne tražbine prema tuženiku te da tuženik nema nikakvo dugovanje prema tužitelju.
3. Povodom navedenog prigovora protiv rješenja o ovrsi ovaj je sud rješenjem poslovni broj Povrv-227/2020-2 od 7. siječnja 2021. predmetno rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha, ukinuo je provedene radnje te riješio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.
4. Tijekom provođenja dokaznog postupka održana su ročišta 23. veljače 2022., 24. listopada 2022. te 25. studenoga 2022., izvršen je uvid u: presliku računa (listovi 8-10 spisa), presliku Ugovora o usluzi od 6. prosinca 2013. (listovi 33-36 spisa), u e-mail prepiske stranaka (listovi 38-40 spisa), preslike Ugovora zaključenih između tuženika i Javne ustanove "Nacionalni park Plitvička jezera", 1. Aneks tog ugovora, u presliku Ugovora između tuženika i trgovačkog društva Padovan d.o.o., u e-mailove (listovi 42-67 spisa), preslike e-mailova parničnih stranaka (listovi 68-72 spisa), presliku Ugovora između tuženika i trgovačkog društva Elektron-s d.o.o. (listovi 74-82 spisa), e-mailove parničnih stranaka (listovi 84-87 spisa), presliku Ugovora o pripremi kreditne dokumentacije i predaji kreditnog zahtjeva (listovi 88-96 spisa), presliku računa (list 98 spisa), presliku Ugovora zaključenog između tuženika i trgovačkog društva Siton tekstil d.o.o. (listovi 100-108 spisa) i Ugovora između tuženika i obrtnika Milana Nenadića (listovi 110-118 spisa), u e-mailove (list 121 spisa) te u pisane iskaze direktora tužitelja Maje Borko, svjedoka Elvisa Pavodana te Nikole Magdića (listovi 157-159 spisa i list 161 spisa).
5. Ocjenom provedenih dokaza sud je utvrdio osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja.
6. Naime, uvidom u dokumentaciju u spisu, i to, posebno uvidom u Ugovor o usluzi sklopljen između ovdje tuženika, kao naručitelja i tužitelja, kao izvršitelja od 6. prosinca 2013. (list 32-36 spisa), kao i uvidom u pisane iskaze svjedoka Elvisa Pavodana i Nikole Magdića (listovi 157 i 161 spisa) te direktorice tužitelja Maje Borko (listovi 153-156 spisa) sud je utvrdio da su parnične stranke bile u obvezno pravnom odnosu temeljem ugovora o djelu iz odredbe čl. 590. Zakona o obveznim odnosima

("Narodne novine", broj 35/2005., 41/2008., 125/2011. i 78/2015., dalje: ZOO-a), temeljem kojeg je ugovora tužitelj, kao izvođač, tj. izvršitelj, za tuženika, kao naručitelja, obavio poslove i to usluge savjetovanja i pomoći pri definiranju, oblikovanju i izradi projekata za klijente tuženika, a sve po nalogu tuženika, kao naručitelja. Predmetnim Ugovorom o usluzi sklopljenim između stranaka 6. prosinca 2013. (listovi 32-36 spisa) tužitelj se obvezao obaviti za tuženika usluge stručne pomoći pri definiranju projekata za potrebe apliciranja, obvezao se obaviti poslove pisanja projekata prema zahtjevu tuženika, kao naručitelja te obaviti i poslove izrade natječajne dokumentacije, a kako je to određeno čl. 3. tog Ugovora, dok se tuženik, kao naručitelj, između ostaloga, obvezao isplatiti tužitelju iznos od 2.500,00 kuna uz pripadajući porez na dodanu vrijednost za ugovore s klijentima po kojima je fiksni iznos 10.000,00 kuna, kao i isplatiti mu iznos od 7.500,00 kuna plus porez na dodanu vrijednost na taj iznos za ugovore s klijentima u kojima je fiksni iznos 30.000,00 kuna. Ujedno se tuženik obvezao da će tužitelju za projekte za koje su odobrena sredstva isplatiti i varijabilni dio u visini od 25% od ugovorenog varijabilnog dijela kojeg je tuženik ugovorio sa svojim klijentima, a kako to proizlazi iz čl. 6. predmetnog Ugovora. Člankom 8. tog Ugovora parnične stranke su ugovorile da se predmetni ugovorni odnos sklapa na neodređeno vrijeme, te da obje strane imaju pravo u pisanom obliku od ugovora odustati te da se određuje otkazni rok u trajanju od mjesec dana koji počinje teći prvim danom slijedećeg mjeseca nakon primitka pisanog otkaza tog ugovora. Isto tako, uvidom u čl. 9. navedenog Ugovora sud je utvrdio da su stranke tog ugovora, također, ugovorile da prestankom tog ugovora ne prestaju važiti i prava izvršitelja, ovdje tužitelja, za proviziju ili druga plaćanja od strane tuženika za izvršenu uslugu. Činjenicu sklapanja tog ugovora tuženik tijekom postupka nije osporio. Nadalje, sud je u ovoj pravnoj stvari temeljem odredbe čl. 492.c st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14. i 70/19., dalje: ZPP-a), odlučio da stranke prilože pisane iskaze direktora stranaka te svjedoka Nikole Magdića, Elvisa Padovana, Željka Traubera, Dragutina Pavlovića i Milana Nenadića s ovjerenim potpisom davatelja iskaza kod javnog bilježnika. Predmetne pisane iskaze u spis su dostavili direktor tužitelja Maja Borko (listovi 153-156 spisa), svjedoci Elvis Padovan i Nikola Magdić (listovi 157 i 161-162 spisa), dok te pisane iskaze nisu dostavili ostali svjedoci Željko Trauber, Milan Nenadić, Dragutin Pavlović kao ni direktor tuženika Simon Ferjuc. Na ročištu za glavnu raspravu održanom 25. studenoga 2022. tužitelj je odustao od saslušanja navedenih svjedoka Željka Traubera, Dragutina Pavlovića i Milana Nenadića, a punomoćnik tuženika je naveo da tuženik nije dostavio pisani iskaz direktora tuženika iz razloga što bi isti u toj izjavi samo ponovio navode koji su do sada iznijeti u postupku. Ujedno je tuženik naveo da prihvaća pisane iskaze svjedoka Elvisa Padovana i Nikole Magdića, da smatra kako nema potrebe za njihovim saslušanjem te je, također, i u odnosu na pisani iskaz direktora tužitelja Maje Borko naveo da ne traži da se ista usmeno sasluša, osim što stavlja primjedbnu na njezin iskaz u dijelu u kojem je isti suprotan s navodima tuženika.

7. Na pripremnom ročištu održanom 24. listopada 2022. tužitelj je ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva, kod svih navoda i dokaznih prijedloga, a zamjenik punomoćnika tuženika naveo je da osporava tužbu i tužbeni zahtjev te je pridodao da osporava da bi tužitelj za tuženika izvršio usluge za koje tvrdi da je obavio, a to stoga što je tužitelj jedan subjekt, a da je Maja Borko drugi subjekt, da je Maja Borko bila zaposlenica tuženika, da su svi dostavljeni ugovori sklopljeni s tuženikom te da je tuženik izvršavao obveze iz navedenog ugovora, dok tužitelj nije bio niti stranka niti je na bilo koji način sudjelovao u izvršavanju obveza iz tih ugovora. Pridodao je da je e-

mail dokumentacija na koju se poziva tužitelj komunikacija između djelatnice tuženika Maje Borko te da nema dokaza da bi tužitelj izvršavao bilo kakve usluge za tuženika.

8. Na tom ročištu punomoćnica tužitelja navela je da se, u konkretnom slučaju, radi o sporu male vrijednosti te da je tuženik na tom ročištu po prvi puta iznio činjenice i dokaze, a koje je trebao iznijeti već u odgovoru na tužbu, odnosno, najkasnije u podnesku, a u svezi čega je sud tuženika upozorio i pozvao rješenjem od 7. siječnja 2021. Punomoćnica tužitelja je navela da je tuženik stoga prekludiran u iznošenju novih činjenica. Pridodala je da je tužitelj imao s tuženikom zaključen navedeni Ugovor o usluzi, da je tužitelj navedene ugovorene usluge i izvršavao, da je s tuženikom na isti način surađivao sve od 2013., da je iz izvoda s računa tužitelja vidljivo da je tuženik za čitavo to razdoblje poslovne suradnje uplaćivao tužitelju ugovorene iznose za izvršeni posao te da predmetni Ugovor o usluzi sklopljen između stranaka 6. prosinca 2013. nikada nije raskinut nego da je suradnja između stranaka nastavljena i 2020. kada su predmetni poslovi i obavljeni, a koji navod tuženik nije osporio.

9. Odredbom čl. 461.a st. 2., st. 3., st. 4., st. 5., st. 6. i st. 7. ZPP-a propisano je da su u postupku u sporovima male vrijednosti stranke dužne najkasnije u tužbi, odnosno, odgovoru na tužbu, iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica (st. 2. čl. 461.a ZPP-a). U postupku u sporu male vrijednosti u povodu prigovora protiv platnog naloga tužitelj je dužan najkasnije u podnesku predanom sudu u roku od 15 dana od primitka rješenja kojim je ukinut platni nalog, iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica (st. 3. čl. 461.a ZPP-a). U postupku u sporovima male vrijednosti u povodu prigovora protiv platnog naloga tuženik je dužan najkasnije u roku od 15 dana od primitka tužiteljevog podneska iz st. 3. ovoga članka iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica (st. 4. čl. 461.a ZPP-a). Sud će upozoriti stranke na sadržaj odredbi st. 2., st. 3. i st. 4. ovoga članka u pozivu za podnošenje pisanog odgovora na tužbu iz čl. 284. st. 1. ovoga Zakona, odnosno, u rješenju kojim je ukinut platni nalog (st. 5. čl. 461.a ZPP-a). Stranke mogu na pripremnom ročištu iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno, predložiti u tužbi, odnosno, odgovoru na tužbu ili u podnescima iz st. 3. i st. 4. ovoga članka (st. 6. čl. 461.a ZPP-a). Nove činjenice i nove dokaze koje su stranke iznijele, odnosno, predložile na pripremnom ročištu protivno st. 6. ovoga članka sud neće uzeti u obzir (st. 7. čl. 461.a ZPP-a).

10. Ovaj je sud, kako je iznijeto, povodom prigovora tuženika protiv navedenog rješenja o ovrsi javnog bilježnika rješenjem poslovni broj Povrv-227/2020-2 od 7. siječnja 2021., između ostaloga, navedeno rješenje o ovrsi stavio izvan snage, odlučio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga te je upozorio tužitelja da najkasnije u podnesku predanom sudu u roku od 15 dana od primitka tog rješenja kojim je ukinut predmetni platni nalog isti ima dužnost iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje tih činjenica jer se u protivnom isto neće uzeti u obzir, a također, je i tuženik bio upozoren da je dužan najkasnije u istom roku, također, iznijeti sve činjenice i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje tih činjenica jer se u protivnom isto neće uzeti u obzir, osim u slučaju iz odredbe čl. 461.a st. 6. ZPP-a, a sve temeljem citirane odredbe čl. 461.a st. 2. od st. 7. ZPP-a.

11. Predmetno rješenje ovoga suda o stavljanju izvan snage navedenog rješenja o ovrsi i upozoravanju stranaka na sadržaj odredbe čl. 461.a st. 3. st. 4., st. 5., st. 6. i st. 7. ZPP-a stranke su zaprimile 11. siječnja 2021., a kako to proizlazi iz potvrda o otpravku (iza lista 20 spisa).

12. Tužitelj je u navedenom roku od 15 dana od zaprimanja spomenutog rješenja u spis 20. siječnja 2021. dostavio podnesak, iznio je sve činjenice na kojima je utemeljio svoj zahtjev i predložio je sve dokaze potrebne za utvrđenje tih činjenica, dok tuženik u tom roku od 15 dana u spis nije dostavio svoj podnesak niti je iznio činjenice i predložio dokaze za utvrđenje istih. Tek je, kako je iznijeto, tuženik po proteku tog roka na pripremnom ročištu održanom 24. listopada 2022. prvi puta naveo da je direktorica tužitelja bila zaposlenica tuženika, a da tužitelj nije bio stranka niti je sudjelovao u izvršavanju obveza iz ugovora kojeg su bili sklopili s tuženikom.

13. Zbog navedenog, a budući da je, kako je iznijeto, tuženik predmetne činjenice na pripremnom ročištu predložio protivno odredbi čl. 461.a st. 6. ZPP-a, te kako nije dokazao da ih bez svoje krivnje nije mogao iznijeti u svom podnesku u skladu s odredbom čl. 461.a st. 4. ZPP-a, to sud iste nije uzeo u obzir, a sve temeljem odredbe čl. 461.a st. 7. ZPP-a.

14. Tuženik u spis, kako je navedeno, nije dostavio niti pisani iskaz direktora tuženika, pa stoga tijekom postupka nije dostavio nikakve dokaze kojima bi dokazao svoju tvrdnju iznijetu u prigovoru protiv predmetnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika da nema nikakvo dugovanje prema tužitelju, a da tužitelj nije dostavio dokaze u svezi pravne osnove i visine svoje tražbine. U odnosu na nedokazanu tvrdnju tuženika da on nema nikakvo dugovanje prema tužitelju iz ove pravne stvari sud je primijenio pravila o teretu dokazivanja iz odredbe čl. 221.a ZPP-a te je temeljem odredbe čl. 219. st. 1., čl. 7. st. 1. ZPP-a i čl. 221.a ZPP-a predmetnu tvrdnju ocijenio nedokazanom te nebitnom za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja. Sasvim suprotno nedokazanoj tvrdnji tuženika da tužitelj u prilog svojih navoda da postoji osnovana tražbina tužitelja prema tuženiku iz ove pravne stvari nije dostavio nikakve dokaze, sud je utvrdio da je tužitelj u spis dostavio relevantnu dokumentaciju koja se odnosi na predmet ovog spora i to navedeni Ugovor o usluzi sklopljen između stranaka 6. prosinca 2013., kao i e-mail korespondenciju iz koje proizlazi da su parnične stranke bile u poslovnom odnosu temeljem predmetnog ugovora i da je tužitelj za tuženika svoje ugovorne obveze izvršio te da je, sukladno tom Ugovoru, temeljem utuženih računa osnovano zatražio isplatu predmetne naknade. Naime, uvidom u pisani iskaz direktorice tužitelja Maje Borko (listovi 153-156 spisa), kao i njezinim usmenim saslušanjem na ročištu za glavnu raspravu održanom 25. studenoga 2022. (listovi 169-170 spisa) sud je nadalje dodatno utvrdio da su parnične stranke 6. prosinca 2013. sklopile predmetni Ugovor o usluzi, da je za usluge koje je tuženik dogovorio sa određenim svojim klijentom tužitelj te usluge odradio, da je predmetnim Ugovorom ugovoreno da se naknada za taj posao za male projekte u kojima je fiksni iznos 10.000,00 kuna, te za velike projekte u kojima je fiksni iznos 30.000,00 kuna, u slučaju kada će projekt na natječaju proći, određuje na način da će tužitelj osim fiksnog ugovorenog dijela naknade iz čl. 6. tog Ugovora (2.500,00 kuna, odnosno, 7.500,00 kuna plus PDV) dobiti i varijabilni dio od 25% ugovorenog varijabilnog dijela tuženika s njegovim klijentom (također, čl. 6. predmetnog Ugovora o usluzi). Nadalje, uvidom u predmetni pisani iskaz te saslušanjem direktorice tužitelja sud je utvrdio da su stranke

sporazumno izmijenile odredbu čl. 6. tog Ugovora, a kako to proizlazi i iz e-maila od 17. ožujka 2014. (list 40 spisa) gdje je ugovoreno da parnične stranke dijele ugovoreni iznos naknade za uslugu koju je tuženik sklopio sa određenim klijentom u omjeru 50% : 50%. Stoga je sud utvrdio da temeljem utuženog računa tužitelja broj R1-200016-1-1 od 2. studenoga 2020. (list 8 spisa), a koji se odnosi na naknadu za obavljeni rad pisanja i koordinacije projekta za Javnu ustanovu "Nacionalni park Plitvička jezera" tužitelju pripada 45% od ugovorenog iznosa što je, konkretno, iznosilo 42.500,00 kuna, a kojih 45% od tog iznosa iznosi iznos od 19.125,00 kuna što uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 4.781,25 kuna iznosi zatraženi iznos po tom računu u visini od 23.906,25 kuna. Također, saslušanjem direktorice tužitelja Maje Borko sud je utvrdio da je između parničnih stranaka kasnije, nakon zaključenja predmetnog Ugovora o usluzi iz 2013., bilo usmeno ugovoreno da će tužitelj za svoje usluge obračunavati iznos od 45% od iznosa kojeg je tuženik ugovorio sa svojim klijentima, a kako je to obračunao i temeljem preostala dva utužena računa tužitelja brojevi R1-200017-1-1 od 2. studenoga 2020. i računom broj R1-200018-1-1 od 2. studenoga 2011. (listovi 9 i 10 spisa), a u svezi obavljenih poslova vezanih uz ugovore koje je tuženik zaključio sa trgovačkim društvima Padovan d.o.o. i Elektron-s d.o.o. te sa trgovačkim društvom Siton tekstil d.o.o. i ugostiteljskim obrtom Nenadić, s time da je tužitelj predmetnim utuženim računima tuženiku fakturirao naknadu za obavljeni posao u visini od 20% od iznosa kojeg je tuženik ugovorio sa trgovačkim društvom Siton tekstil d.o.o. te je fakturirana naknada od 15% od iznosa kojeg je tuženik ugovorio, odnosno, ostvario sa ugostiteljskim obrtom Nenadić, a to sve iz razloga što navedene poslove tužitelj nije samostalno obavio već su i druge osobe sudjelovale u tim poslovima, pa se je ugovoreni postotak od 40% od iznosa koliko iz ugovora ostvari tuženik sa svojim ugovornim stranama razmjerno podijelio sukladno učešću na osobe koje su taj posao odradile, a činjenicu da je predmetne ugovorene usluge obavila Maja Borko u svojim su pisanim iskazima potvrdili i svjedoci Elvis Padovan i Nikola Magdić. Te iskaze, kao ni iskaz saslušane direktorice tužitelja sa ročišta za glavnu raspravu održanom 25. studenoga 2022. tuženik nije osporio, pa je iste i sud u cijelosti prihvatio ocijenivši ih uvjerljivim i u skladu sa ostalim bitnim činjenicama utvrđenim u ovome postupku. Također, tuženik nije osporio ni navod tužitelja da je tuženik ranije izdane račune tužitelja u razdoblju od 2015. do 2020. uredno podmirivao, pa se stoga i predmetni navod tužitelja isto ima smatrati nespornim.

15. Zbog iznijetog, a temeljem provedenog dokaznog postupka sud je nedvojbeno utvrdio da je tužitelj za tuženika sukladno predmetnom Ugovoru o usluzi sklopljenom između stranaka 6. prosinca 2013. sve svoje ugovorne obveze uredno ispunio, a tuženik svoje ugovorne obveze nije ispunio jer tužitelju nije isplatio naknadu za predmetne obavljene poslove, odnosno, suprotno tijekom postupka nije dokazao.

16. Radi svega navedenoga valjalo je u odnosu na zatraženi iznos glavnice i pripadajuće zakonske zatezne kamate temeljem odredbe čl. 590. ZOO-a, a u svezi s odredbom čl. 613. st. 1. ZOO-a i čl. 29. st. 1. i st. 2. ZOO-a odlučiti kao pod točkom I. izreke ove presude. jer je navedenim odredbama propisano da se ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu, koja se određuje ugovorom, ako nije određena obvezatnom tarifom ili kojim drugim obvezatnim aktom.

17. Odluka o zateznim kamatama temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. i st. 2. ZOO-a kojom je propisano da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze, duguje pored glavnice i zatezne kamate te da se stopa zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena.

18. Odluka o platnom nalogu donijeta je temeljem odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a.

19. Tužitelj je tijekom ovog postupka, svojim podneskom od 20. siječnja 2021., povukao dio tužbe za iznos od 3.375,00 kuna temeljem utuženog računa broj R1-200018-1-1 od 2. studenoga 2020. kojim je obuhvaćen iznos za trgovačko društvo Chrom nautica d.o.o., sud je navedeno povlačenje tužbe i dijela tužbenog zahtjeva rješenjem od 25. studenoga 2022. utvrdio te je u tom dijelu i ukinuo platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Lane Mihinjač iz Varaždina poslovni broj Ovr-1218/2020. od 16. studenoga 2020., a punomoćnici parničnih stranaka suglasno su naveli da ne traže posebni pisani otpravak tog rješenja te da se odriču prava na žalbu na isto. Predmetno je rješenje stoga postalo pravomoćno 25. studenoga 2022.

20. Na kraju treba navesti da je tužitelj svojim podneskom od 26. studenoga 2022. sukladno odredbi čl. 501.a ZPP-a stavio prijedlog da sud temeljem navedene odredbe odredi zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera i to u iznosu utužene tražbine iz ove pravne stvari, a to sve iz razloga što, kako je naveo, iz navoda prigovora protiv platnog naloga i spisu priloženih isprava ne proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu. Budući da je, kako je navedeno, provedenim dokazima sud utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u cijelosti, to su se ostvarile pretpostavke iz odredbe čl. 501.a ZPP-a, pa je stoga temeljem te odredbe valjalo odlučiti kao u izreci ovog rješenja, jer je istom propisano da će u postupku pred trgovačkim sudovima koji se vodi povodom pravnog lijeka protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave sud najkasnije do zaključenja glavne rasprave na prijedlog tužitelja, neovisno o uvjetima za određivanje prethodne mjere odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbine, osim ako iz navoda u pravnom lijeku i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

21. O troškovima postupka ovrhe odluka je donijeta temeljem odredbe čl. 14. st. 4. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 117/12., 25/13., 93/14., 55/16. i 73/17., dalje: OZ-a), te čl. 30. st. 3. OZ-a.

Tužitelj ima pravo na naknadu troškova ovrhe koji se sastoje od troškova za rad punomoćnika tužitelja za sastav prijedloga za ovrhu u iznosu od 1.000,00 kuna (Tbr. 11. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika – "Narodne novine", broj 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22. i 126/22., dalje: Tarifa), a na taj iznos tužitelj ima pravo pribrojiti i pripadajući porez na dodanu vrijednost-dalje: PDV u iznosu od 250,00 kuna (Tbr. 42. Tarife). Nadalje, tužitelj ima pravo i na naknadu za stvarne izdatke i to za poštanske, telefonske i bankarske usluge, te ostale troškove u iznosu od 30,00 kuna s pripadajućim PDV-om u iznosu od 7,50 kuna na ime pripadajućeg

PDV-a na navedeni iznos (Tbr. 44. i Tbr. 42. Tarife). Isto tako, tužitelj ima pravo i na naknadu troškova na ime javnobilježničke nagrade u iznosu od 734,18 kuna i pripadajućeg PDV-a u iznosu od 183,55 kuna te ima pravo i na naknadu troškova prijepisa i poštarine u iznosu od 37,50 kuna s uključenim PDV-om, a koji je trošak obračunat sukladno čl. 3., čl. 6. i čl. 8. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine", broj 8/11.), a koje se odredbe Pravilnika u konkretnom slučaju primjenjuju s obzirom na vrijeme donošenja predmetnog rješenja o ovrši iz ove pravne stvari. Iznad dosuđenog iznosa nagrade javnog bilježnika sud je zahtjev tužitelja za naknadom troška temeljem te osnove, a u iznosu od 42,19 kuna odbio, kao što je odbijen zahtjev tužitelja i u dijelu koji se odnosio na isplatu predvidivih troškova ovrhe u iznosu od 975,00 kuna jer ti troškovi tužitelju nisu nastali budući da je tuženik protiv predmetnog rješenja o ovrši pravodobno podnio prigovor, pa to rješenje nije postalo pravomoćno i ovršno.

22. Odluka o troškovima parničnog postupka donijeta je temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, a u svezi s odredbom čl. 155. ZPP-a, te temeljem Tbr. 48. st. 3. Tarife.

Tužitelj ima pravo na naknadu troškova za rad njegovog punomoćnika za sastav obrazloženog podneska od 20. siječnja 2021. u iznosu od 1.000,00 kuna (Tbr. 8. t. 1. Tarife), dok mu sud nije dosudio zatraženu naknadu za sastav podnesaka od 28. ožujka 2021., 12. svibnja 2021., 24. kolovoza 2021., 29. listopada 2021., 4. siječnja 2022., 4. veljače 2022. i 15. travnja 2022. u iznosu od po 250,00 kuna za svaki podnesak iz razloga što je predmetnim podnescima tužitelj predlagao sudu zakazivanje ročišta u ovoj pravnoj stvari, međutim, ti podnesci nisu bili potrebni i nužni za vođenje ove parnice jer sud u parnici postupa sukladno odredbama Zakona o parničnom postupku te je ovlašten odlučivati kako o zakazivanju ročišta, tako i o njihovoj odgodi (čl. 278. st. 1. ZPP-a), a bez potrebe da to stranke predlažu, s time da se i podnesak tužitelja od 4. veljače 2022. ne odnosi na predmet ovog spora, a kako je i to sam tužitelj kasnijim podneskom od istog datuma i potvrdio (list 130 spisa). Nadalje, sud je tužitelju dosudio i naknadu troškova za rad njegovog punomoćnika za zastupanje tužitelja na ročištima održanim 23. veljače 2022. i 24. listopada 2022. u iznosu od po 1.000,00 kuna za svako ročište, a za zastupanje na ročištu održanom 25. studenoga 2022. u iznosu od 1.500,00 kuna, a sve sukladno odredbi čl. 1. Izmjene Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika – "Narodne novine", broj 126/22., kojom je određeno da vrijednost boda iznosi 15,00 kuna, te da predmetna izmjena stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama", a što je 6. studeni 2022. (Tbr. 9. t. 1. Tarife). Isto tako, tužitelj ima pravo i na naknadu troškova za rad njegovog punomoćnika za sastav podneska od 8. studenoga 2022. u iznosu od 375,00 kuna (Tbr. 8. t. 3. Tarife), dok mu sud nije priznao naknadu troškova za sastav podneska od 10. studenoga 2022., također, u iznosu od 375,00 kuna jer predmetni podnesak nije bio potreban za vođenje ovog postupka budući da je u istom tužitelj samo obavijestio sud da u prilogu dostavlja pisani iskaz svjedoka Nikole Magdića, a što nije bilo potrebno posebno isticati, jer je navedeno bilo moguće utvrditi uvidom u taj iskaz.

Na kraju sud je tužitelju dosudio i naknadu troškova za rad njegovog punomoćnika za sastav prijedloga za osiguranje određivanjem prethodne mjere od 25. studenoga 2022. u iznosu od 1.500,00 kuna (Tbr. 11. t. 1. Tarife). Na navedene dosuđene iznose tužitelj ima pravo obračunati i pripadajući PDV u iznosu od 1.593,75 kuna (Tbr. 42. Tarife). Na kraju tužitelj ima pravo i na naknadu troškova na ime sudske pristojbe na prijedlog i rješenje u svezi određivanja prethodne mjere u iznosu od 368,00 kuna te na ime

sudske pristojbe na presudu u iznosu od 736,00 kuna (Tbr. 1. st. 2., Tbr. 2. st. 5. i Tbr. 2. st. 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi iz Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj 118/18.).

Varaždin 9. siječnja 2023.

Dokument je elektronički potpisan:
HUGO WEDEMEYER

Vrijeme potpisivanja:
05-01-2023
12:32:35

DN:
CN=HUGO WEDEMEYER
O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
2.5.4.97=4130D48523037330307393138313131
L=VARAŽDIN
S=WEDEMEYER
G=HUGO
CN=HUGO WEDEMEYER

Sudac:
Hugo Wedemeyer

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba na Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovoga suda, i to, stranka koja je bila prisutna ili uredno obaviještena o ročištu za objavu presude u roku od petnaest (15) dana od dana objave presude, a stranka koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude u roku od petnaest (15) dana od dostave prijepisa odluke. Odluka se u smislu čl. 467. st. 1. ZPP-a, može pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, a podnosi se putem ovoga suda u roku od petnaest (15) dana po primitku opravka rješenja. Žalba ne odgađa provedbu rješenja (čl. 11. st. 4. OZ-a).

DNA:

Tužitelj PRO STIL NOVO d.o.o. Varaždin, Pavlinska 5, kojeg zastupa punomoćnica Maja Tkalčec Piberčnik, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Petrić i dr. d.o.o., iz Varaždina, Kolodvorska 13,

Tuženik TETIDA d.o.o. Sesvete-Zagreb, Ulica zumbula 26, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Veljović, odvjetnik iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Goran Veljović, Merima Ibrahimović, Ivana Bilić Komparić, Vladimir Veljović i Alan Alagić, iz Pule, Dobrilina 9,

Financijska agencija, Regionalni centar Zagreb, Zagreb, Vrtni put 3.

Broj zapisa: **eb317-6e649**

Kontrolni broj: **03d52-e2eb9-6de04**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=HUGO WEDEMEYER, L=VARAŽDIN, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Trgovački sud u Varaždinu potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.